

Sustraiak

Orain dela urte zenbait kontatu zidatenez, nire amonak ozta-ozta eta mirakuluz salbatu zuen bizia Gaztelako bere herriko plaza nagusian. Gerra Zibil bete-betean, jantzi gorritz joan zen iturrira ur bila, eta fusil nazionalak balaz josia izateko zorian izan zen zio horrengatik. Soldaduen “gorria, gorria” oihuek eta zalapartek ohartarazita, auzokide batzuk balkoira irten ziren eskatzera bakean utz zezaten, ezaguna zutela eta haren kargu egiten zirela.

Guadalajara probintzian faxistek hil zituzten milaka pertsonak baino zori handiago izan zuen nire amonak. Askatasunerantz bidea urratu zuen lurraldean ez zen Errepublikaren ez demokraziaren aztarnarik geratu. Den-dena suntsitu zuten, baita 40 urteko gau frankista luzarazteko izu eta isiltasun “errezeta” ezarri ere.

Lur errearen estrategiak suntsitutako eremueta ezkerria ez zen loratu berriz ere, politika jendearen bizitzatik kentzea lortu zuten irabazleek. Pertsona horietako asko, nire ama bezala, bizitza hobeago baten bila joan ziren herritik, baina beti itzultzen dira beren etxea betiko izaten denera. Euren semeak, ni bezalakoak, gure haurtzaroaren parte handia bizi izan dugu galburu doratuz betetako soroetan lasterka, baita negarrez ibili ere itzulbidea antzeman gabe joaten ginenean.

Katalunian azken hilabeteotan gertatutakoaren ondoren, gure jatorrira itzultzean aurkitu genuenak kezkatu gintuen lehen aldiz. “*A por ellos*” delakoak izututa, urriaren 1eko borra-kolpeek minduta, TV3ren eta eskola katalanaren inguruko gezurrek haserre, ibilbidea zeharo bihurria egin zitzaigun.

Independentismoak eragindako “zaticeta soziala” delakoaren aitzakian jo eta ke gogaitu gaituzte, badirudi ametsa errealitate bihurtzea lortu dutela az-

David Bou

LA DIRECTA-KO KAZETARIA

@dvdbou

Independentismoak eragindako “zaticeta soziala” delakoaren aitzakian jo eta ke gogaitu gaituzte, badirudi ametsa errealitate bihurtzea lortu dutela azkenik. Gorrotoa elikatu dute hurkoen artean, baita jendartea polarizatu ere, jakin baitakite gure arteko konfrontazioa dela herri honen nahia leherrarazteko modu bakarra, aniztasunarekiko errespetua kohesio faktore nagusia izatea lortu duena

kenik. Gorrotoa elikatu dute hurkoen artean, baita jendartea polarizatu ere, jakin baitakite gure arteko konfrontazioa dela herri honen nahia leherrarazteko modu bakarra, aniztasunarekiko errespetua kohesio faktore nagusia izatea lortu duena.

Behin honaino ailegatuta, Errepublikak Katalanak bere populazioaren erdiaz baino gehiago erdieste lortu ez arren, segi dezagun eraikitzen maitasunetik.

Horrexek ekarri gaitu honaino eta horrexek bakarrik lagunduko digu aurrera egiten. Ez ditzagun inoiz kolpeak ahan-tzi, ezta irainak eta espetzeak ere, baina ez dezagun eragin –ezta desio ere– jasaten ari garen mina: mundu berri bat daramagu gure bihotzetan, gure baitan geratzeko heldu dena.

Bere balkoian bandera gorri-horia zintzilik paratzen duena ez da “fatxa” bat, eta Bartzelonako Metropoli-barrutian Ciudadans-i botoa eman dioten milaka eta milaka langileak ez dira “ez-jakinak” eta ez daude “manipulatuak” ere. Gure ardurei uko egiten badiegu, guri gustatuko litzaiagukeen bezala pentsatzen ez dutenak demonizatuz eta estigmatizatuz, gu suntsitzeko darabilten espiral baztertzailer bera erabiliko dugu.

Duela bi aste, amaren herriko nire lagunek iragan hilabeteetan bizi izan nuenaren nire errelatoa entzun ahal izan zuten. Beharbada, ez dute nire ideiekin bat egiten, baina errespetatzen naute eta konfiantza dute nire azalpenetan. Egun horietan politikaz hitz egin dugu, eta hori, berez, lorpen bat da: horren alde bizia galdu zutenen memorian, gure eta etorriko direnen alde. Ez dakigu zer gertatuko den hurrengo hilabeteetan, baina ziur naiz berriz ere, lehenago edo geroago, gorritz jantziko naizela, nire amona zena bezala, Espainiako Plazatik berriz ere pasatzeko. Ez dut inoiz onartuko beren gorrotoak nire sustraiak ustel ditzaten. ■